

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.320 van 31 oktober 1997

A. 63.403/VIII-283
(voorheen VI-12.439)

In zake : **de vereniging zonder winstoogmerk
"Groupe d'Etude et de Réforme de
la Fonction administrative"
(GERFA)**

Luttrebruglaan 137
1190 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoor-
digd door de Minister van
Ambtenarenzaken,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Monique DETRY, advocaat,
De Praeterestraat 25
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 22 april 1995 ingediende
verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder
winstoogmerk "Groupe d'étude et de réforme de la
fonction administrative" (GERFA) de nietigverklaring
vordert van het koninklijk besluit van 24 februari 1995
tot bepaling van de samenstelling van de directieraad
van het Ministerie van Ambtenarenzaken;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 10 januari 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 2 september 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 oktober 1997;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van de heer LEGRAND, voorzitter, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. DETRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de directieraad van het ministerie van Ambtenarenzaken op 6 januari 1995 een ontwerp van koninklijk besluit heeft onderzocht, waarbij de samenstelling van die directieraad wordt vastgesteld en waarbij wordt bepaald dat die alleen bestaat uit de secretaris-generaal, de vaste wervingssecretaris en de ambtenaren van rang 16 die hoofd van een bestuur zijn;

dat de Ministerraad op 3 februari 1995 heeft beslist dat dit ontwerp na onderhandeling met de vakbonden en na advies van de afdeling wetgeving ter ondertekening aan de Koning kon worden voorgelegd, op voorwaarde dat in de aanhef van het ontwerp naar het advies van de Raad van State werd verwezen; dat het ontwerp op 9 februari 1995 door sectorcomité I is onderzocht, in afwezigheid van de Christelijke Centrale van de Openbare Diensten (CCOD) die haar standpunt in een brief van diezelfde datum heeft medegedeeld; dat de Raad van State op 17 februari 1995 advies over het ontworpen besluit heeft verstrekt, waarbij hij heeft opgemerkt dat de Ministerraad de tekst van het ontwerp heeft goedgekeurd zonder kennis te hebben kunnen nemen van de conclusies van de onderhandelingen met de vakbonden en waarbij hij heeft voorgesteld om een nieuwe beraadslaging in de Minister-raad te houden; dat de Ministerraad op 24 februari 1995 heeft beslist dat het ontwerp voor ondertekening aan de Koning kon worden voorgelegd; dat het bestreden besluit diezelfde dag door de Koning is ondertekend;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 2 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel dat het volgende bepaalt :

" Behoudens in de door de Koning bepaalde spoedgevallen en in de andere door Hem bepaalde gevallen, kunnen de bevoegde administratieve overheden niet dan na onderhandeling met de representatieve vakorganisaties in de daartoe opgerichte comités vaststellen:
1° grondregelingen ter zake van :
a) het administratief statuut, met inbegrip van de vakantie- en verlofregeling;"

dat de verzoekende partij aanvoert dat de verwerende partij die bepaling heeft geschonden door er niet voor te zorgen dat de Ministerraad kennis kon nemen van de conclusies van de onderhandelingen met de vakbonden voordat hij met het ontwerp instemde, zodat de handeling

die met dit beroep wordt aangevochten, een substantieel vormvereiste heeft geschonden en met machtsoverschrijding is uitgevaardigd; dat zij in haar memorie van wederantwoord stelt dat de verwerende partij haar op een dwaalspoor heeft gebracht omdat in de aanhef van het bestreden besluit niet wordt vermeld dat het ontwerp, na onderhandeling met de vakbonden, aan een tweede beraadslaging in de Ministerraad is onderworpen en zij voorts betoogt dat men zich dus kan afvragen of de verwerende partij geen substantieel vormvereiste heeft geschonden door de vermelding van de tweede goedkeuring van de Ministerraad achterwege te laten, in zoverre zij had moeten vermelden dat in de Ministerraad, na onderhandeling met de vakbonden, over het besluit is beraadslaagd;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat het middel, zoals het in het verzoekschrift is vermeld, geen feitelijke grondslag heeft; dat de twijfels omtrent de inachtneming van een niet nader omschreven substantieel vormvereiste geen ontvankelijk middel tot nietigverklaring vormen;

Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel ontleent aan de schending van de artikelen 4, 5 en 9 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en aan de schending van de artikelen 21 en 30 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van die wet; dat zij erop wijst dat de Christelijke Centrale van de Openbare Diensten niet aanwezig was op de vergadering van het onderhandelingscomité en betoogt dat de verwerende partij de in het middel bedoelde bepalingen heeft geschonden door toe te staan dat de CCOD haar standpunt uiteenzette; dat zij voorts erop wijst dat dit standpunt niet in de notulen van die vergadering kon worden

opgenomen; dat zij tevens aanvoert dat de Christelijke Centrale van de Openbare Diensten twee weken de tijd had om desgewenst opmerkingen te maken en dat een nieuwe vergadering had moeten worden belegd, wat niet geschied is, aangezien het standpunt van die organisatie zonder meer in het protocol is opgenomen;

Overwegende dat het protocolontwerp is medegedeeld aan de vakbonden; dat die geen enkele opmerking hebben gemaakt, hoewel ze daartoe de gelegenheid hadden; dat dit ontwerp aldus is goedgekeurd; dat de Ministerraad en de Koning kennis hebben kunnen nemen van het definitief protocol; dat de omstandigheid dat dit definitief protocol een standpunt bevat dat schriftelijk in plaats van tijdens de vergadering te kennen is gegeven, de genomen beslissing niet heeft kunnen beïnvloeden en het bestreden besluit niet onwettig kan maken; dat het middel niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel ontleent aan de schending van artikel 4 van de wet van 11 april 1994 op de openbaarheid van bestuur; dat zij betoogt dat zij op 4 maart 1995 de verwerende partij verzocht heeft haar het protocol nr. 50 van 6 februari 1995 van sectorcomité I en het advies van de Raad van State te bezorgen en dat de verwerende partij haar heeft geantwoord dat zij de termijn om aan haar verzoek te voldoen met toepassing van artikel 6, § 5, van diezelfde wet verlengde; dat zij erop wijst dat zij de gevraagde stukken op 20 maart 1995 heeft gekregen, maar dat het advies van de Raad van State onvolledig was, aangezien de pagina's 3, 5 en 7 ontbraken; dat zij dit als verdragingsmanoeuvres beschouwt om te voorkomen dat zij met volledige kennis van zaken een beroep tot nietigverklaring zou instellen;

Overwegende dat de klachten die de verzoekende partij formuleert, niets te maken hebben met de wettigheid van de bestreden handeling; dat het middel niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op éénendertig oktober 1900 zevenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.